

Arbejde, idet de græske Kvinder anraabte deres Søstre om Hjælp ved den græsk-tyrskiske Krigs Udbrud. Det svenske Kvindeforbund hjalp dem ved at indsamle de Gaver, som indstrømmede fra alle Sverigs Landsdele, og lod dem, gennem Dronning Louise af Danmark, saa hurtigt som muligt komme de græske Kvinder i Hænde.

Efter dette første Foredrag valgtes Konferencens Embedsmænd: Fru Ankarsvård, Fru Montelius, Frk. H. Lundin, Frk. B. Hübner, Frk. S. Andersson og Frk. S. Ulrich.

Et Telegram fra Frk. Gripenberg i Helsingfors oplæstes. Deri udtaltes Ønsket om, at Konferencen maatte lykkes vel, og Kvindesagen vinde Fremgang paa Kristendommens Grund.

Fru *Montelius* holdt nu et Foredrag om Fattigpleje. Föreningen för välgörenhetens ordnande kaldes ganske vist populært Velgørenheds-Föreningen, men har dog netop til Maal at fordrive den gammeldags Velgørenhed, Given Almisse. Med Liv og Veltalenhed udviklede Fru Montelius i et velformet og forstandigt Foredrag de Midler og Veje, som Föreningen søger og anvender for at rejse de sunkne og give dem Hjælp til Selvhjælp.

Frøken *Gertrud Adelborg* gav i en jævn og beskedene Tone en Redegørelse for Fredrika-Bremer-förbundets 12aarige Virksomhed, en ret anselig Gerning har denne Förening udført. Paa en stille, simpel og fordringsløs Maade fremsatte Frk. Adelborg de sunde og gode Tanker, som ligger til Grund for det Arbejde, der her er gjort, og meddelte de Kendsgjerninger, som viser, hvor godt og støt Svenskerne er gaaet frem i den Kvindes Fodspor, hvis Navn de har sat over deres Kvindesamfunds Dør. Som et lille Eksempel kan nævnes, at Forbundet fik oprettet en Skole for kvindelige Apotekere, og trods den Modvilje, der i Begyndelsen vistes, ansattes dog snart flere Kvinder i dette Fag. En Apoteker, som kun modstræbende antog en Kvinde, erklærede efter nogen Tids Erfaring, at han nu aller helst vilde ombytte hele sit mandlige Personale med kvindeligt.

Som en Modsætning til Frk. Gertrud Adelborg traadte nu Bjørnsons Landsmand Frk. *Gina Krogh* op paa Talerstolen. En stormægtig, skøn og kraftig Kvindeskikkelse, det graaende Haar faldt som en Løve-manke om det ungdommelige fyldige Ansigt. Med en Røst og en Fyndighed, som maatte ruske op i enhver, slyngede hun sine første norske Sætninger ud. En lille Ryst kom over svage Sjæle, da Frk. Krogh udraabte: „Norge maa blive vort!“ — „for Norge er vort eget Land, vil det ikke trives,“ saadanne Udraab, fulgte af lange Tankestreger, „suste i Luften“, for at bruge et af Frk. Kroghs egne Udtryk. „Ja — Norge, Du er Fremtidens Land, hvis Du bliver vort, — Kvindernes Land!“ De svage Aander aandede lettere, og alle fulgte Frk. Krogh med spændt Opmærksomhed, stigende Interesse og livligt Bifald, medens hun ud-